

תזל כטל אמרתי

האזינו לב, ב.

כשאמה מכינה כוס תה

ישנו ענין נוסף הקשור במיוחד לכנס שנערך בחול המועד פסח והוא – כפי שהכריזו לפני שמונה עשרה של תפלת מנחה שהתפללנו ביחד – אמירת "ותן ברכה".

ודבר זה הוא מיוחד לחול המועד פסח שבו מתפללים בתפלת העמידה שמונה עשרה (י"ט) ברכות, וביניהם ברכת השנים – שכן, בשאר ימות השנה, הרי, בחלק מהם אומרים נוסח אחר ("ותן טל ומטר לברכה"), וגם בשאר הימים שאומרים "ותן ברכה", אין בכך חידוש, כי אם, בימים הראשונים לאמירת "ותן ברכה", שלכן מכריזים על כך.

מהו, איפוא, ההבדל ב"פקודת היום" בין היום שבו אומרים "ותן ברכה" ובין היום שבו אומרים "ותן טל ומטר לברכה"?

והביאור בזה – מובן לכל אחד ואחד בפשטות:

כאשר אומרים "ותן טל ומטר לברכה", אזי מבקשים מהקב"ה שיתן "טל ומטר" שממנו תהיה לאחרי זה "ברכה" – שכן, כאשר המטר "השקה את כל פני האדמה"[1], אזי, "והולידה והצמיחה . . . זרע לזרע ולחם לאוכל"[2], תבואה ופירות, שעל ידי זה תהיה שנה טובה ומבורכת.

אמנם, כאשר אומרים "ותן ברכה" – פירוש הדבר הוא, שמבקשים מהקב"ה את הברכה באופן ישיר, ללא כל הכנות, ומקבלים את הברכה מאת הקב"ה בעצמו, באופן מושלם ומוכן לגמרי, כך, שאין צורך להמתין עד שה"טל ומטר" יבוא לארץ, ואחר כך יצטרכו לחרוש, לזרוע, ולקצור ולעשות את כל המלאכות עד לאפיה, ורק אז מקבלים את הברכה.

והנה, שני אופנים אלו בקבלת ה"ברכה" ישנם גם בחיים שלכם: כאשר אתם באים לביתכם, ואמכם שבִּעַת רצון מכם – ישנם שני דרכים בהנהגתה:

א. האמא אומרת לכם שהיא הכינה את כל הדרוש לאכילה ולשתיה – שהרי אתם עייפים לאחר היגיעה הממושכת בלימוד התורה וקיום המצוות ועליכם להתחזק על ידי אכילה ושתיה – והיא מוסרת לכם את המפתח של המקום בו נמצאים כל הדברים הטעימים לאכילה ולשתיה, והיא גם מראה לכם (לדוגמא) כיצד לעשות מן המים "תה", לשים בתוכו סוכר, כדי להטעימו, וכיוצא בזה.

ב. האמא מכינה את כל המאכלים והמשקאות על גבי השולחן כ"שלחן ערוך", כך, שאפשר לגשת אל השולחן ולאכול מיד, ללא כל הכנות.

ועל דרך זה בחיים הרוחניים – בקבלת השכר שמקבלים מאת הקב"ה עבור ההנהגה הטובה: כאשר מתנהגים בהנהגה טובה (וממילא ראויים לקבלת שכר מאת ה'), אלא, שהיה אפשר להתנהג באופן טוב עוד יותר, אזי, קבלת השכר היא בדוגמת "ותן טל ומטר לברכה" – שלאחרי היגיעה, בדוגמת חרישת הקרקע וכדומה, אזי מקבלים את ברכת ה', ה"מְטֵר" וכו', אשר, כדי להנות מברכה זו, יש צורך בהכנות המתאימות (על דרך האם שמראה לילדיה כיצד להכין את האוכל שיוכלו להנות ממנו, כנזכר לעיל).

אבל כאשר לומדים תורה עוד יותר, ומקיימים מצוות בתוספת הידור, כולל הוספה ב"ואהבת לרעך כמוך", על ידי זה שהילדים מקרבים יותר ילדים (והילדות מקרבות יותר ילדות) לדרך היהדות – אזי ברכת ה' היא באופן גלוי, גדול ושלם, כך, שאפשר לקבל מיד, ללא כל טירחא, בדוגמת "ותן ברכה" – קבלת ברכות ה' באופן ישיר ובשלימות כו' (על דרך האם שמגישה את האוכל כ"שלחן ערוך", כנזכר לעיל).

והנה, בעמדנו ביום שבו מתחילים לומר מחדש את התפלה "ותן ברכה" - אזי תובעים מכל אחד ואחת מישראל להתנהג באופן המתאים לקבלת ברכות השם יתברך באופן מוכן, שאינו דורש שום טירחא, כך, שתיכף ומיד שרואים ברכת ה', הרי זו ברכה באופן גלוי.

קטע משיחת ג' דחזה"מ פסח – ל"צבאות השם", בלתי מוגה

תו"מ ה'תשמ"ו ח"ג ע' 122

[\[1\]](#) בראשית ב, ה

[\[2\]](#) ישעיה נה, י

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולע"נ הרב גבריאל נח זוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צבייה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה